

اثرات زمان و میزان مصرف پاکلوبوترازول بر خواص کمی و کیفی انگور (*Vitis vinifera* L.) رقم "سیاه شیراز"

احمد راشت

دفتر گل و گیاهان زینتی و قارچ و گیاهان دارویی معاونت امور باغبانی وزارت کشاورزی، تهران

قدرت رشد زیاد، همراه با تنک بودن خوشه در انگور رقم سیاه شیراز علاوه بر کاهش عملکرد باعث ایجاد مشکلاتی در مدیریت تاکستان در طول فصل رشد می گردد. بنابراین جهت حل این مشکل یکی از کندکننده های رشد از گروه تری آزولها به نام پاکلوبوترازول (PP 333) که باعث کاهش رشد و بهبود کیفیت میوه در بسیاری از گونه ها شده بود انتخاب گردید. هدف از این آزمایش یافتن بهترین غلظت و زمان مصرف در بهبود کیفیت حبه ها و کاهش رشد رویشی بود.

نتایج نشان دادند که طول شاخه و میانگرم هر دو با استفاده از غلظتهای ۹۰۰ و ۱۲۰۰ قسمت در میلیون در زمان قبل از گلدهی و ۱۲۰۰ قسمت در میلیون در هنگام بعد از گلدهی کاهش یافتند. میزان کلروفیل در غلظتهای ۶۰۰، ۹۰۰ و ۱۲۰۰ قسمت در میلیون در هنگام قبل از گلدهی و ۱۲۰۰ قسمت در میلیون در هنگام بعد از گلدهی افزایش نشان داد. وزن خوشه، تعداد حبه در خوشه و وزن باسک در کلیه تیمارهای قبل از گلدهی افزایش یافت. در این آزمایش مؤثرترین غلظت، ۶۰۰ قسمت در میلیون و بهترین زمان محلولپاشی، قبل از گلدهی به دست آمد. در کلیه تیمارها در خصوصیات کیفی میوه شامل قند، اسیدیته کل، ویتامین C و نسبت $\frac{\text{قند}}{\text{اسید}}$ اختلاف معنی داری نسبت به شاهد مشاهده نشد.